

[Henning Philipsen.]

modsat vor, og vi mener derfor, dette forsøg bør bremses. På baggrund heraf skal jeg tillade mig at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

„Idet folketinget opfordrer regeringen til at trække lovforslaget tilbage,

går tinget over til næste sag på dagsordenen.“

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg skal gøre det kort, så kommunisterne kan fremsætte deres dagsordensforslag, hvad man jo vel må forvente.

Denne afgift, som her skal pålægges den danske befolkning, skal vi da gerne indrømme ikke sådan er sødsuppe for os, men vi mener, at afgiften må ses i et helhedsbillede. Afgiften må ses i sammenhæng med de skattemæssige sætninger, som vi har været med til at gennemføre, og så er det klart, at for at finansiere denne skattemæssige sætning må man nødvendigvis få pengene andetsteds fra. Så må man jo vurdere de beslutninger, man nu engang skal tage: opvejes nu disse ulemper, sådan en afgift kan pålægge befolkningen, af de fordele, som gives den danske befolkning? Det har været vores formening og er stadig væk vores formening, at vi kan forsvare denne afgift ud fra det synspunkt, at skattemæssige sætningen fuldt ud opvejer, hvad der her lægges af afgifter på befolkningen.

Men vi skal da også være villige til at indrømme, at der måske også kan være andet, som har været medvirkende til, at vi er gået med til det. Det er simpelt hen ud fra det synspunkt, at vi må føre energipolitik i Danmark, og vi må gøre os klart, at vores ressourcer af nuværende energimidler måske snart er opbrugte. Der er muligheder og skal være muligheder for at undersøge nye energiformer, og derfor må der være en vis kapi-

tal til at kunne udnytte disse nye energiformer. Derfor finder vi det rimeligt, at der dannes en energifond, hvorefter man kan øse for at løse fremtidens energiforbrug og forbrugsudvidelse til gavn for hele den danske befolkning.

Men summa summarum må jeg da selvfølgelig sige, at det ikke er med begejstring, jeg ser på denne afgift, men i helhedsbilledet må jeg sige, at den kan forsvares.

Knud Jespersen (DKP):

Nej, jeg må skuffe hr. Arne Bjerregaard, heller ikke det har han forstået under dette punkt på dagsordenen. Indtil dette øjeblik har jeg ikke skrevet en dagsorden, og hvis vi finder på det, så bliver det selvfølgelig én, der har effekt. Men nu kan vi jo først prøve strømstyrken af den første, og hvis der er strøm nok til at standse dette felttog imod befolkningens oplysning, så er sagen jo klar; ellers kommer der jo både én anden og en tredje omgang.

Jeg sagde på vor gruppes vegne under storebededagsforhandlingerne, at nu nærmede vi os konturerne af det sorte kabinet. Men jeg havde da ikke troet, at I var sådan nogle lyseslukkere, hr. finansminister, at I virkelig kunne gribe den tanke, der opstod — ja, sådan noget kan ske hos hr. Erhard Jakobsen — at man skulle have ekstra afgifter på elektricitet. Det kom ganske vist store bededag om morgenen, siden har det sådan ligget og skvulpet. Nu finder det sorte kabinet så ud af, at den el-afgift hellere må komme nu, og naturligvis har den ikke så meget med finansieringen af de såkaldte opreklamerede skattelettelser at gøre, nej, nu er det mere noget med energipolitik, og vi skal have en energifond. Nu udstyrer man alle disse betragtninger, der skal skjule for befolkningen, at det er regningen for, hvad man gjorde den 20. september, der kommer, med alle hånd forklaringer. Måske mest interessant var fru Dagmar Andreasens bemærkning om, at dette er et vældig godt forslag, en god idé, for så kan man nedsætte skatterne, og når man samtidig nedsætter